Lietas Nr. C32233916
Lietas arhīva Nr. C-0063-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē, 2017.gada 25.janvārī

Alūksnes rajona tiesas
tiesnese A.Strupule
rakstveida procesā izskatīja civillietu ***Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/"*** maza apmēra prasībā pret ***Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums B/"*** par naudas piedziņu un

konstatēja

Prasītāja 2016.gada 25.aprīlī cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju par naudas piedziņu.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā 2016.gada 27.aprīlī pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un civillietas ierosināšanu.

Pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas ierosinājuma, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1]panta pirmo daļu, Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētāja 2016.gada 15.septembrī nolēmusi šo lietu nodot izskatīšanai Alūksnes rajona tiesai (lietas 41.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja sniedz siltumenerģijas pakalpojumus Rēzeknes pilsētas teritorijā no 2008.gada oktobra saskaņā ar Sabiedrisko pakalpojumu regulatora izsniegtām licencēm Nr.S3007-08 un Nr.S2006-08.

Norādīts, ka saskaņā ar māju apsaimniekotājiem un pārvaldītājiem noslēgto līgumu noteikumiem prasītāja piegādā siltumenerģiju līdz piederības robežai, bet apsaimniekotāji nodrošina lietotājus – telpu īpašniekus un īrniekus ar piegādāto siltumenerģiju. Savukārt abonenti – dzīvokļu īrnieki vai īpašnieki, veic maksu par izlietoto siltumenerģiju piegādātājam (prasītājai) saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem un piestādītajiem apmaksas dokumentiem.

Atbildētāja ieguvusi īpašuma tiesības uz dzīvokli /adrese A/, piespiedu izsoles rezultātā, tiesa ar lēmumu apstiprinājusi izsoles aktu un nolēmusi nostiprināt nekustamo īpašumu uz ieguvējas SIA "/Nosaukums B/" vārda. Neskatoties uz to, ka atbildētāja īpašuma tiesības uz dzīvokli uzreiz nebija koroborējusi zemesgrāmatā, tās (īpašuma tiesības) ir noteiktas ar tiesas lēmumu. Līdz ar to konkrētajā tiesiskajā situācijā piemērojamas Dzīvokļa īpašuma likuma normas, kas attiecībā pret Civillikuma normām ir speciālās likuma normas.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmo, otro daļu, 10.panta pirmās daļas 3.punktu pienākums maksāt par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, attiecībā uz izsoles rezultātā iegūtu dzīvokļa īpašumu, dzīvokļa īpašuma ieguvējam sākas ar dienu, kad ir stājies spēkā tiesas lēmums par izsoles akta apstiprināšanu, nevis dienu, kad tas reģistrēts zemesgrāmatā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta piekto daļu, nolēmumam, kas stājies likumīgā spēkā, ir likuma spēks, tas ir obligāts un izpildāms visā valsts teritorijā, un to var atcelt tikai likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.

Prasītāja sniedz siltumenerģijas pakalpojumus arī dzīvoklim /adrese/.

Atbildētājas īpašumtiesību iegūšanas pamats: Rēzeknes tiesas zemesgrāmatu nodaļas 2015.gada 4.septembra lēmums lietā Nr.C59007415, kurš stājās spēkā 2015.gada 25.septembrī.

Sakarā ar to, ka dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekotāja un pārvaldnieka funkcijas veicot SIA "/pers. C/", siltumenerģijas piegāde dotajai mājai notikusi saskaņā ar SIA "Rēzeknes enerģija" un SIA "/pers. C/" 2008.gada 1.oktobrī noslēgtā līguma Nr.2 "Par siltumenerģijas piegādi un sadali SIA "/pers. C/" apsaimniekošanā esošajās dzīvojamās ēkās" noteikumiem.

Norādīts, ka atbildētājas pamatparāds par siltumenerģijas pakalpojumiem par laika periodu no 2015.gada 25.septembra līdz 2016.gada 31.martam sastāda 659,14 EUR, likumiskie nokavējuma procenti par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam sastāda 2,42 EUR, kopā 661,56 EUR.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 21.oktobra noteikumu Nr.876 "Siltumenerģijas piegādes lietošanas noteikumi" 36.punktu un, pamatojoties uz SIA "/Nosaukums A/" izrakstītajiem rēķiniem, atbildētājai bijis pienākums norēķināties par iepriekšējā mēnesī izlietoto siltumenerģiju līdz katra mēneša divdesmitajam datumam. Siltumenerģijas tarifa apmērus noteikusi Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija.

Uz prasības pieteikuma sastādīšanas brīdi atbildētāja nav veikusi apmaksu parāda par siltumenerģijas pakalpojumu saņemšanu dzēšanai.

Prasītāja savus pienākumus izpildījusi godprātīgi, no atbildētājas neesot saņemtas pretenzijas par sniegto siltumenerģijas piegādes pakalpojumu kvalitāti un kā nekustamā īpašuma īpašniecei, atbildētājai esot pienākums savlaicīgi un pilnīgi apmaksāt saņemtos siltumenerģijas pakalpojumus.

Pamatojoties uz Civillikuma 1757.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1760.pantu, 1765.panta pirmo daļu, 2033., 2107., 2108., 2109.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 8.pantu, 10.panta pirmās daļas 3.punktu, Ministru kabineta 2008.gada 21.oktobra noteikumu Nr.876 "Siltumenerģijas piegādes lietošanas noteikumi" 3., 36.punktu, Ministru kabineta 1994.gada 18.oktobra noteikumu Nr.204 "Par siltumenerģijas piegādes nosacījumiem" 1.punktu, Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 1.1.apakšpunktu, 3.punktu un Civilprocesa likuma 1.pantu, 41.panta pirmo daļu, 127.pantu, prasītāja lūdz tiesu:

1) pieņemt prasības pieteikumu un ierosināt civillietu;

2) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par siltumenerģijas piegādi par laika periodu no 2015.gada 25.septembra līdz 2016.gada 31.martam 659,14 EUR, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam 2,42 EUR, samaksāto valsts nodevu 99,23 EUR, tiesāšanās izdevumus 4,70 EUR, kopā 765,49 EUR, uzliekot par pienākumu pārskaitīt parādu uz prasītājas bankas kontu AS "Swedbank": LV81HABA0551022600432;

3) atzīt prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildes dienai.

Prasītāja nav lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa 2016.gada 27.aprīlī nosūtījusi atbildētājai uz juridisko adresi (izziņas izdruka no Uzņēmumu reģistra lietas 53.lapā) prasības pieteikuma norakstu un paskaidrojuma veidlapu (lietas 39.lapa).

2016.gada 20.oktobrī tiesā saņemts atbildētājas rakstveida paskaidrojums par prasību, kurā norādīts, ka prasību neatzīst, paskaidrojot, ka izdruka no zemesgrāmatas apstiprinot, ka laikā līdz 2015.gada 25.septembrim /pers. D/ bijis dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašnieks. Līdz ar to viņam bijis pienākums izpildīt tos dzīvokļa īpašnieka pienākumus, kādi noteikti Dzīvokļu īpašuma likuma normās. Ar 2016.gada 30.janvāra pieņemšanas-nodošanas aktu veikta skaitītāju rādījumu salīdzināšana un konstatēts, ka karstā ūdens skaitītāja rādījums ir "133,27". Skaitītāja rādījumu salīdzināšanā piedalījies bijušais 58.dzīvokļa īpašnieks /pers. D/, ko apstiprinot viņa paraksts uz pieņemšanas-nodošanas akta.

Atbildētāja norādījusi, ka nav pamata piedzīt no atbildētājas maksu 19,14 EUR apmērā par karstā ūdens sagatavošanu (01.01.2016. – 31.01.2016.), kas ir aprēķināts līdz karstā ūdens skaitītāja rādījumam "133,27", kā arī no tā izrietošos likumiskos procentus.

Atbildētāja lūdz prasītājas prasību noraidīt pilnībā.

Atbildētāja nav lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Alūksnes rajona tiesā 2016.gada 12.decembrī saņemta prasītājas pārstāvja atsauksme par atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem (lietas 57.lapa), kurā norādīts, ka atbildētāja iegūstot īpašuma tiesības uz dzīvokļiem piespiedu izsoles rezultātā, tiesa ar lēmumiem apstiprinot izsoles aktus un nolemjot nostiprināt nekustamos īpašumus uz ieguvējas SIA "/Nosaukums B/" vārda. Pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu attiecībā uz izsoles rezultātā iegūtu dzīvokļa īpašumu dzīvokļa īpašuma ieguvējam esot ar dienu, kad stājies spēkā tiesas nolēmums par izsoles akta apstiprināšanu, nevis dienu, kad tas reģistrēts zemesgrāmatā, vai atbildētāja ir kļuvusi par faktisko nekustamā īpašuma valdītāju.

Norādīts, ka atbildētājas īpašumtiesību iegūšanas pamats ir Rēzeknes tiesas zemesgrāmatu nodaļas 2015.gada 4.septembra lēmums lietā Nr.C59007415, kurš stājās spēkā 2015.gada 25.septembrī. Līdz ar to atbildētāja uzskatāma par īpašumtiesību uz dzīvokli ieguvēju no 2015.gada 25.septembra.

Norādīts, ka prasītāja uzskata, ka par laika periodu līdz atbildētājas faktiskai ievešanai valdījumā, sakarā ar to, ka viņa nav faktiski varējusi izmantot savas īpašuma tiesības, atbildētāja varot celt regresa prasību pret iepriekšējo dzīvokļa īpašnieku.

Pamatojoties uz minēto, prasītāja uztur prasību prasības pieteikumā minēto apstākļu un pamatojuma apmērā.

Ar Alūksnes rajona tiesas 2016.gada 30.septembra lēmumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu tiesnese nolēma civillietu izskatīt rakstveida procesā.

Alūksnes rajona tiesa 2016.gada 2.novembrī nosūtījusi pusēm, tajā skaitā atbildētājai uz juridisko adresi, tiesas paziņojumu par to, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un sprieduma norakstu varēs saņemt no 2017.gada 25.janvāra (tiesas paziņojums lietas 55.lapā).

Pārbaudījusi rakstveida pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

No Sabiedrisko pakalpojumu regulatora izsniegtajām licencēm Nr.S3007-08 un Nr.S2006-08 redzams, ka prasītāja no 2008.gada oktobra sniedz siltumenerģijas pakalpojumus Rēzeknes pilsētas teritorijā (kopijas lietas 14., 15.lapā).

Lietas 16.-19.lapā atrodas Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas Padomes 19.06.2013. lēmuma Nr.113 kopija par sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rēzeknes enerģija" siltumenerģijas apgādes pakalpojumu tarifiem.

Pamatojoties uz prasītājas un SIA "/pers. C/" 2008.gada 1.oktobrī noslēgtā līguma Nr.2 "Par siltumenerģijas piegādi un sadali SIA "/pers. C/" apsaimniekošanā esošajās dzīvojamajās ēkās" noteikumiem, prasītāja piegādā siltumenerģiju šā līguma pielikumā norādītajām ēkām, tostarp dzīvojamai mājai: /adrese/, kur atrodas atbildētājai piederošais dzīvokļa īpašums (lietas 20.-27.lapa).

Līguma 1.5.punkts paredz, ka saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem un piestādītajiem apmaksas dokumentiem abonenti – dzīvokļu īrnieki vai īpašnieki, veic maksu par izlietoto siltumenerģiju piegādātājam (prasītājai). Abonents apmaksā katrā mēnesī izlietoto siltumenerģiju līdz nākošā mēneša 20.datumam, pamatojoties uz piegādātāja piestādīto rēķinu.

No lietas 28.-31.lapā esošā Rēzeknes tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2015.gada 4.septembra lēmuma noraksta lietā Nr.C59007415 redzams, ka tiesnesis noraidījis pieteikumu daļā par nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/izsoles akta Nr.00116/028/2015-AKT apstiprināšanu un nolēma nostiprināt nekustamo īpašumu uz ieguvējas SIA "/Nosaukums B/" vārda. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 25.septembrī (lietas 32.lapa).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktu dzīvokļa īpašniekam noteikti pienākumi norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā. Bet šī paša panta otrajā daļā ir paredzēts, ka līdz dzīvokļa īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašuma ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, izņemot tās likumā noteiktās tiesības, kuras dzīvokļa īpašuma ieguvējs iegūst pēc dzīvokļa īpašuma reģistrēšanas zemesgrāmatā.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma noteikumiem, pienākums norēķināties par sniegtajiem pakalpojumiem ir attiecināts uz dzīvokļa īpašnieku, neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks pats izmanto vai neizmanto dzīvokļa īpašumu un gūst labumu no tā izmantošanas. Gadījumā, ja dzīvokļa īpašnieks nodevis dzīvokli lietošanā citai personai vai kāda persona bez tiesiska pamata turpina lietot dzīvokļa īpašumu, tiesiskās attiecības, kas rodas saistībā ar dzīvokļa lietošanu, tai skaitā – maksājumiem par sniegtajiem pakalpojumiem, ir risināmas dzīvokļa īpašnieka un dzīvokļa lietotāja starpā, bet nevar ietekmēt pakalpojumu sniedzēja tiesību pieprasīt un saņemt samaksu par sniegtajiem pakalpojumiem no dzīvokļa īpašnieka.

Ievērojot to, ka atbildētāja ieguvusi īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu, pamatojoties uz tiesas nolēmumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda, un uz šāda nolēmuma pamata tiek izbeigtas iepriekšējā īpašnieka īpašuma tiesības, prasītāja pamatoti aprēķinājusi un pieprasījusi maksājumus no tiesas nolēmuma spēkā stāšanās brīža, un atbildētājas rīcība, savlaicīgi pēc lēmuma spēkā stāšanās nereģistrējot savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā, nav atzīstamas par apstākli, kas būtu pamats tās atbrīvošanai no dzīvokļa īpašnieka pienākuma izpildes.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka nav pamata piedzīt no viņas maksu 19,14 EUR apmērā par karstā ūdens sagatavošanu (01.01.2016. – 31.01.2016.), kas ir aprēķināts līdz karstā ūdens skaitītāja rādījumam "133,27", kā arī no tā izrietošos likumiskos procentus. Atbildētāja uzskata, ka šie izdevumi jāsedz bijušajam dzīvokļa īpašniekam.

Tiesa secina, ka atbildētāja ieguvusi īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu, pamatojoties uz tiesas nolēmumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda. Ar minēto lēmumu atbildētāja ievesta nekustamā īpašuma /adrese B/, kadastra Nr./numurs B/, valdījumā. Uz šāda nolēmuma pamata tiek izbeigtas iepriekšējā īpašnieka īpašuma tiesības. Atbildētājas rīcība, savlaicīgi pēc lēmuma spēkā stāšanās - 25.09.2015., nereģistrējot savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā, nav atzīstamas par apstākli, kas būtu pamats tās atbrīvošanai no dzīvokļa īpašnieka pienākuma izpildes.

Tādejādi atbildētājai ir pienākums veikt samaksu prasītājai par saņemtajiem siltumenerģijas pakalpojumiem nekustamajā īpašumā /adrese A/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja būtu veikusi maksājumus par siltumenerģijas piegādi regulāri un pilnā apmērā.

No lietas materiāliem pievienotās izziņas redzams, ka atbildētājas parāds par siltumenerģijas piegādi par laika periodu no 2015.gada 25.septembra

līdz 2016.gada 31.martam ir 659,14 EUR (lietas 33.lapa).

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi savu prasījumu pamatotību un ir likumīgs pamats prasības apmierināšanai par saņemto siltumenerģijas pakalpojumu parāda 659,14 EUR piedziņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu – pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu. Civillikuma 1757.pantā noteikts – nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Civillikuma 1759.panta 1.punktā ir noteikts, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765.pantā noteikts – procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Norēķināšanās kārtību un termiņus par piegādāto siltumenerģiju noteic Ministru kabineta 2008.gada 21.oktobra noteikumu Nr.876 "Siltumenerģijas un piegādes lietošanas noteikumi" 36.1.punkts, t.i. atbildētājai par iepriekšējā mēnesī izmantoto siltumenerģiju bija jānorēķinās līdz katra mēneša divdesmitajam datumam.

Prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam 2,42 EUR apmērā (aprēķins lietas 34.lapa).

Tiesa atzīst, ka prasītājas aprēķināto procentu aprēķins ir pamatots un no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 2,42 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tādēļ ir pamats atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – sešus no simta gadā (Civilprocesa likuma 1765.pants) no parāda summas 659,14 EUR, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu – pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi 103,93 EUR, kas sastāv no valsts nodevas 99,23 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 4,70 EUR - izdevumi par tiesas pavēstu un tiesas dokumentu piegādāšanu (maksājuma dokumenti lietas 3., 10.lapā).

Civilprocesa likuma 204.[1]pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 97., 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

Pilnīgi apmierināt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" maza apmēra prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums B/" par naudas piedziņu.

Piedzīt no ***Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums B/"*** (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese C/) par labu ***Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/"*** (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese D/) parādu par siltumenerģijas piegādi par laika periodu no 2015.gada 25.septembra līdz 2016.gada 31.martam 659,14 EUR (seši simti piecdesmit deviņus *euro* un 14 centus), likumiskos procentus par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam 2,42 EUR (divus *euro* un 42 centus) un tiesas izdevumus 103,93 EUR (viens simts trīs *euro* un 93 centus), kopā 765,49 EUR (septiņi simti sešdesmit piecus *euro* un 49 centus).

Piespriestās summas ieskaitīt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" norēķinu kontā: LV81HABA0551022600432, AS "Swedbank".

Atzīt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus - 6% (sešus procentus) no simta gadā - no parāda pamatsummas 659,14 EUR (seši simti piecdesmit deviņiem *euro* un 14 centiem), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2017.gada 25.janvāra, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Alūksnes rajona tiesā.

Noteikt Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums B/" sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laiku pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesnese A.Strupule